

тихо, кога ненадѣйно излая куче-то, и Марійка, като погледнѣж къмъ врата-та и видя чюждинеца, извика: «виждь, тате, виждь, ето онзи добрый господинъ!» — Тогава Г. Ж... влѣзе, и благодарно-то семейство го прія съ радость.

Добра-та жена закачи да иска прошкѣж, че кѣща-та имъ не была совсѣмъ чиста и урядена, за да пріемѣтъ такъвъ господинъ. Г. Ж... обаче ничто не заблѣжи таково, освѣнъ отличнѣж чистотѣж. Месаль-тъ на когото ѣдяхъ, бяхе чистъ както и ризы-ты на нихъ, и остави, че бяхъ тамъ много и малолѣтны дѣца, но никаква нечистота и безпорядокъ не ся видяше. Истина, тѣхна-та покѣщнина бяхе весма малко; нежъ съставлявахъ четири дрѣвени столове, които блѣщехъ като оглядало, желѣзно гърне и котель, стара рѣшетка, на която ся помѣщавохъ не повече отъ еднѣ шпѣж вѣжлища, и отъ кождо ся видяше, да бѣ снятъ огнь-тъ, чтомъ бѣ ся сварилъ брѣбоя-тъ: всичко друго въ кѣщи бѣ прилично на това. Едно само ся находяше тукъ богатство, което овчяръ-тъ ни на что не бы промѣнилъ; това бяхе голѣма-та Библия, кождо, какъ-то ся видяше, имахъ въ весма голѣмо почтеніе.

Подиръ обыкновены-ты привѣтствія, г. Ж... имъ ся помоли да продлѣжяватъ обѣда си. Они испрѣво ся срамувахъ, но испослѣ си помыслихъ, че ще е пѣдобрѣ да ся покорятъ на волѣж тѣ му. Г. Ж..., като погляда на сухой имъ обѣдъ, пріятелскы укорі ов-